

Kedves Meleg Sándor!

Örömmel olvastam szubjektív írását blogjában, bár annak kevéssé örültem, hogy a blogon vélemény nyilvánítására, reakcióra nem ad lehetőséget, így a vita egyoldalú és nem nyilvános, ezért gondolataim, reakcióim csak e levél keretében tudom megtenni, amit egy, az adott ügyet szolgáló párbeszéd elindításának tekintek, nem pedig a polémia lezárásának!

Gondolom abban egyetérthetünk, hogy ahhoz, hogy jobban átlátható, ellenőrizhető, a valós és elismert szükségletek alapján fejleszthetővé váljon a szociális szolgáltatások rendszere ismeretekre a területről, tudások, adatok megszerzésére van szükség.

Mit is jelentene álláspontom szerint a szociális ellátórendszer (szociális szolgáltatások) irányításának, finanszírozásának átláthatóbbá, ellenőrizhetőbbé, a valós és elismert szükségletek alapján fejleszthetővé tétele:

1. a valós szükségletek ismeretében, az elismert szükségletek kielégítése érdekében fejleszteni, illetve - ha lehetséges - területileg átcsoportosítani a szolgáltatásokat, biztosítva **az egyenlő esélyű hozzáférést**;
2. a még mindig jelenlévő túlszabályozás helyett az **elégleges szabályozást** megteremteni;
3. a szakmai követelmények többségénél a részletező jogi szabályozás helyett **szakmai kritériumokat** meghatározni; (Láthatja, hogy szűkebb szakmaterületünk (családsegítés) elindult ebbe az irányba!)
4. újra át kell gondolni az állami, önkormányzati feladatellátás súlyát a szociális ellátórendszeren belül az alapszolgáltatásokat is beleértve
5. felül kell vizsgálni a lakosságszám arányosan telepített kötelező feladatok elosztásának rendjét;
6. **szükséges megerősíteni a kormányhivatalok szakmaiságát** a szociális-, és gyermekvédelmi szolgáltatások működési engedélyezésének szakszerűbb ellátása érdekében;
7. szükséges a **szakmai ellenőrző kapacitásokat bővíteni** és ezzel egy időben kidolgozni a **független** ellenőrzési rendszer lehetőségeit;
8. járási szinten biztosítani szükséges a szociális szolgáltatások szervezéséért felelős esetmenedzser funkció "rendszerbe állítását". (Az **esetmenedzseri rendszer modellezése elengedhetetlen fontosságú, ez vitetje most Ön!**)
9. kidolgozni az egyes szociális szolgáltatások esetében **az utalványrendszer (voucher)** bevezetésének feltételeit, a rendszert szintén **modellezni**;
10. áttekinteni a **kapacitáskoordináció és forrásallokáció** lehetőségeit;
11. a szociális szolgáltatások megfelelő mennyiségű és minőségű biztosítása érdekében a felelősségi körök áttekintése (egyén, család - **tartásra kötelezett hozzátartozók**, lakóközösség, civil szervezetek, for-profit szervezetek, önkormányzat, állam).

Azt gondolom, hogy a fenn felsorolt elvégzendő feladatok megvalósításának KULCSELEME a jelenleg folyó pilot , majd 2018. január 1.-től a,- nem véletlenül - laza keretszabályban megfogalmazott „szociális diagnózis“ program!

Meggyőződésem, hogy a szociális diagnózis nem cél, - mint ahogy Ön erről beszél -, hanem ELSŐ és elengedhetetlen eszköze a szükségletalapú szolgáltatásfejlesztés kialakításának, a források ellenőrzött felhasználásának, és a megfelelő tervezésnek.

Véleményem szerint a szociális diagnózis által feltártak hozzájárulhatnak a szociális és foglalkoztatási rendszerek ésszerű integrációjához, a határterületekhez történő szerves kapcsolódáshoz, valamint az új kapacitások befogadásának korszerűsítéséhez is.

Remélem sikerült azt bemutatnom, hogy ez a történet szerintem, - egy a fentiek alapján átgondolt - több éves fejlesztési folyamat első állomása, eszköze, nem pedig befejezett célja és ez óriási különbség az Ön által megfogalmazottakkal szemben!

Mivel ezek szerint a téma érdekl, hívom Önt közös gondolkodásra, mert hiszem, hogy közös érdekünk, elköteleződésünk a jobban átlátható, ellenőrizhető, a valós és elismert szükségletek alapján fejlesztett szociális szolgáltatások kialakításának elősegítése!

Üdvözlettel:

Szabó János
szabo.janos@me.com